

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu Plzeň-jih**, se sídlem Edvarda Beneše 1, Plzeň, proti kárně obviněné: **JUDr. D. R.**, předsedkyně senátu Okresního soudu Plzeň-jih, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 9. 1. 2017, při ústním jednání konaném dne 5. 4. 2017,

t a k t o :

JUDr. D. R., nar. X,
soudkyně Okresního soudu Plzeň-jih,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Okresního soudu Plzeň-jih ve věci obžalovaného J. Ž., nar. X, vedené u Okresního soudu Plzeň-jih pod sp. zn. 2 T 50/2016, rozhodla o propuštění obžalovaného z vazby již na závěr hlavního líčení dne 30. 8. 2016, kterého se osobně účastnil státní zástupce, jenž si po vyhlášení usnesení o propuštění z vazby ponechal lhůtu k podání stížnosti proti tomuto usnesení, obžalovaného však bezprostředně po vyjádření státního zástupce v rozporu s § 71 odst. 2 písm. b) a § 74 odst. 2 trestního řádu z vazby nepropustila a na její pokyn byl vyhotoven příkaz k propuštění obžalovaného z vazby a zaslán Věznici Plzeň až dne 5. 9. 2016, takže obžalovaný pobýval nezákonně ve vazbě více než 5 dní,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

kárné opatření snížení platu o 5% na dobu 3 měsíců.

Odůvodnění:

I.

Obsah návrhu

Kárná navrhovatelka podala návrh na zahájení kárného řízení, přičemž kárné provinění spatřovala v tom, že kárně obviněná soudkyně v jí přidělené věci sp. zn. 2 T 50/2016 rozhodla na závěr hlavního líčení dne 30. 8. 2016 o zastavení trestního stíhání proti obžalovanému J. Ž. podle § 223 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu, a zároveň rozhodla o propuštění obžalovaného z vazby, avšak obžalovaného bezprostředně po prohlášení státního zástupce o tom, že si ponechává lhůtu k podání stížnosti proti tomuto usnesení, nepropustila z vazby, a příkaz k propuštění z vazby vydala až dne 5. 9. 2016.

Z odůvodnění usnesení o zastavení trestního stíhání dle kárné navrhovatelky vyplývá, že obžalovaný se přečinů, které mu byly obžalobou kladeny za vinu, sice dopustil, avšak trest, který jej za ně může postihnout, je zcela bez významu vedle trestů uložených nebo očekávaných ve věci projednávané Okresním soudem v Rokycanech pod sp. zn. 2 T 160/2015 a ve věci projednávané Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 5 T 15/2011. Po vyhlášení usnesení o zastavení trestního stíhání kárně obviněná soudkyně rozhodla o propuštění obžalovaného z vazby dle § 72 odst. 3 trestního řádu s odkazem na § 71 odst. 2 písm. b) trestního řádu. Proti usnesení o propuštění z vazby se obžalovaný vzdal práva stížnosti a přítomný státní zástupce si ponechal lhůtu k případnému podání stížnosti. Podle § 74 odst. 2 trestního řádu má v tomto případě odkladný účinek pouze stížnost státního zástupce podaná bezprostředně po vyhlášení usnesení o propuštění z vazby, avšak kárně obviněná vydala pokyn k propuštění obžalovaného z vazby až po uplynutí tří dnů od hlavního líčení, a to pro případ nepodání stížnosti Okresním státním zastupitelstvím Plzeň-jih. Příkaz k propuštění obžalovaného z vazby byl tudíž vyhotoven až dne 5. 9. 2016 a Věznice Plzeň na jeho základě obžalovaného propustila téhož dne v 10:26 hodin. Kárná navrhovatelka má proto za nepochybné, že obžalovaný zůstal nezákonně ve vazbě nejméně od skončení hlavního líčení dne 30. 8. 2016, v 16:00 hodin do dne 5. 9. 2016, 10:26 hodin.

V uvedeném jednání spatřuje kárná navrhovatelka kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Dle kárné navrhovatelky spočívá závažnost kárného provinění JUDr. D. R. v porušení základního a ústavně zaručeného práva na osobní svobodu a dále v tom, že v důsledku zaviněného jednání soudkyně byl obžalovaný J. Ž. nezákonně držen ve vazbě po nezanedbatelnou dobu pěti dnů. Rozhodování, včetně provádění souvisejících procesních úkonů, v zákonem stanovených přiměřených lhůtách je přitom považováno za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Jednání kárně obviněné nabývá podle kárné

pokračování

navrhovatelky na závažnosti také v souvislosti se zastavením trestního stíhání pro neúčelnost, což samo o sobě svědčí o menší závažnosti spáchané trestné činnosti a o osobě obžalovaného. Nezákonně vykonanou vazbu také v tomto případě nelze do uloženého trestu nijak započítat.

S ohledem na jednoznačnost pokynu soudkyně o lhůtě pro vydání příkazu k propuštění z vazby a na její dlouholetou praxi na trestním úseku hodnotila kárná navrhovatelka její jednání ne jako pochybení z nepozornosti, ale jako elementární neznalost a nerespektování trestního řádu, a to zejména v otázkách ústavně zaručených práv obžalovaného na osobní svobodu.

Kárná navrhovatelka dále uvedla, že se o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, dozvěděla dne 5. 9. 2016 v dopoledních hodinách na základě telefonické žádosti věznice o ověření příkazu k propuštění obžalovaného. Zároveň kárná navrhovatelka poznamenala, že kárně obviněná uznala své pochybení v dané věci, přičemž tento chybný postup je pro ni velkým ponaučením a varováním do budoucna s tím, že vazebním věcem bude věnovat zvýšenou pozornost.

K osobě kárně obviněné soudkyně kárná navrhovatelka upozornila na to, že kárně obviněné bylo v minulosti již dvakrát vytýkáno chybné rozhodování o vazbě, což má dle názoru navrhovatelky svědčit o nedostacích v odborné způsobilosti kárně obviněné. Konkrétně dne 4. 2. 2005 jí tehdejší předseda Krajského soudu v Plzni udělil výtku za to, že nerozhodla v zákonné lhůtě o prodloužení vazby obžalovaného. Kárně stíhána pak jmenovaná soudkyně byla z důvodu nezákonného rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby, za což jí bylo rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 DS 10/2005, uloženo kárné opatření ve formě důtky. Uložení důtky lze dle kárné navrhovatelky hodnotit ve vztahu k osobě kárně obviněné soudkyně i při zohlednění zahlazení kárného postihu. Kárná navrhovatelka dále poukázala na to, že osobní spis kárně obviněné obsahuje další tři výtky předchozích předsedů Okresního soudu Plzeň-jih, jež se dle hodnocení kárné navrhovatelky týkají drobných poklesků v chování dotyčné soudkyně. Naposledy jí byla udělena výtka dne 9. 12. 2014 za to, že kárně obviněná, dle této výtky, bez vědomí zúčastněných nahrávala průběh trestní porady a následně nahrávku zpřístupnila pracovním administrativy.

V podání ze dne 23. 1. 2017 se kárná navrhovatelka také vyjádřila k výsledkům práce kárně obviněné. Vzhledem ke skutečnosti, že na trestním úseku daného soudu jsou zařazeny pouze dvě soudkyně, srovnání JUDr. R. prováděla kárná navrhovatelka se svou osobou, jelikož kárná navrhovatelka na trestní úsek přešla v roce 2013 a do dubna 2016 měly mít obě soudkyně zcela totožné pracovní podmínky. Kárné navrhovatelce byl v dubnu 2016 snížen nápad agendy T na 50 % vzhledem k tomu, že byla pověřena výkonem státní správy soudu. I přes toto snížení dle jejího názoru nebyla kárně obviněná přetížena, jelikož za rok 2015 činil její průměrný měsíční nápad 10 věcí a za rok 2016 věcí 15, což je ve srovnání s ostatními soudy v obvodu Krajského soudu v Plzni nápad podprůměrný. Na výkonnosti Okresního soudu Plzeň-jih se zhruba ¼ měsíčního nápadu podílí rovněž agenda ochranných ústavních léčení (Nt), tuto agendu si po uvedené dva roky soudkyně dělily rovným dílem. Obě soudkyně mají k dispozici svou vedoucí kanceláře a protokolující úřednici, přičemž práce vyšší soudní úřednice a asistentky soudce je sdílena oběma senáty. Pracovní podmínky obou soudkyň proto přes zmiňované rozdíly

považuje kárná navrhovatelka za srovnatelné. Stav obou senátů však dle jejího názoru srovnatelný není, a to vzhledem ke skutečnosti, že počet nevyřízených věcí je u JUDr. R. vždy minimálně dvojnásobný a její senát vykazuje výrazně vyšší počet starších nevyřízených věcí. Z přehledu věcí předložených Krajskému soudu v Plzni s odvoláními a stížnostmi za rok 2016 také dle kárné navrhovatelky vyplývá, že v případě JUDr. R. dochází ke zrušení jejich rozhodnutí v 23 % předložených věcí a k jejich změně v 37 % předložených věcí, zatímco v senátu kárné navrhovatelky jde o 16 % u zrušených věcí a o 29 % u věcí změněných. Kárná navrhovatelka se proto domnívá, že profesní pochybení kárně obviněné nemůže být výsledkem nevyhovujících podmínek pro výkon funkce soudce u předmětného soudu, nýbrž výsledkem neodpovídající znalosti trestních předpisů.

S ohledem na uvedené skutečnosti tak kárná navrhovatelka navrhl, aby kárně obviněné bylo uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích ve formě snížení platu o 10 % na dobu šesti měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná ve svém vyjádření nezpochybnila, že k danému procesnímu pochybení v trestní věci sp. zn. 2 T 50/2016 došlo tím, že dne 30. 8. 2016 v hlavním líčení rozhodla o propuštění obžalovaného z vazby, avšak příkaz k propuštění vydala až dne 5. 9. 2016, čímž došlo k nezákonnému pobytu obžalovaného ve vazbě. Kárně obviněná připomněla, že jak sama kárná navrhovatelka uvedla, již se k věci vyjádřila v tom smyslu, že svého pochybení lituje a bude pro ni velkým ponaučením do budoucna.

Kárně obviněná dále poukázala na to, že jelikož porušení povinností v projednáváním případů není sporné, bude kárný soud zvažovat uložení kárného opatření v kontextu dalších skutečností. V této souvislosti považovala kárně obviněná za nutné doplnit některé zásadní skutečnosti. Do funkce soudce byla jmenována dne 2. 4. 1993 a ode dne 1. 7. 1993 působí jako soudkyně druhého senátu trestního úseku Okresního soudu Plzeň-jih. Od účinnosti zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže) vyřizuje též věci rejstříků Tm a Rod. Původně nápad na všechny soudce rozdělovalo vyšší podací oddělení, nyní trestní nápad rozděluje vedoucí oddělení 1T, tedy kárná navrhovatelka.

Kárně obviněná nesouhlasila s tvrzeními kárné navrhovatelky o její neznalosti trestních předpisů a o tom, že její výkonnost neodpovídá podmínkám soudu, a pokládala tato tvrzení za zavádějící a účelová. Podle kárně obviněné tato tvrzení vyplývají z osobních konfliktů mezi ní a kárnou navrhovatelkou, které existují od doby, kdy byla kárná navrhovatelka pověřena funkcí místopředsdkyně soudu. Kárně obviněná poukázala na to, že kárná navrhovatelka v srpnu 2013 převzala k vyřízení 17 věcí po bývalém předsedovi soudu, který měl poloviční nápad, přičemž dle jejího vyjádření tento stav trval až do června 2014, kdy byl do obou senátů stanoven stejný nápad trestních věcí.

Podle kárně obviněné nebyly ze strany nadřízeného soudu a ani ze strany kárné navrhovatelky konstatovány průtahy v trestním řízení. Zprávy o nevyřízených věcech kárně obviněná dle svého vyjádření podávala vždy jednou měsíčně a kárná navrhovatelka k nim nikdy neměla připomínky. Ve světle uvedeného označila kárně obviněná hodnocení

pokračování

kárné navrhovatelky za dehonestaci své osoby. Kárná navrhovatelka přitom poukázala v kárném návrhu také na kárný postih kárně obviněné z roku 2005, který je však již zahlazen.

Animosita Mgr. Kubouškové vůči osobě kárně obviněné dle jejího názoru vznikla v době, kdy kárně obviněná požadovala rovnoměrné přidělování nápadu trestních věcí a agendy Nt – ochranného léčení, kterou tehdy vyřizoval pouze senát 1T, oběma trestním senátům. Navrhovanou změnu kárná navrhovatelka dle tvrzení kárně obviněné odmítala, neboť takové rozdělení považovala za nezákonné. V této době kárně obviněná pořídila zvukový záznam z porady trestního úseku, za což jí předseda Okresního soudu Plzeň-jih Mgr. Radovan Hronek udělil výtku. Ke svému vyjádření přiložila kárně obviněná své tehdejší stanovisko k udělení dané výtky. Dle kárně obviněné je s podivem, že závěr dané porady po opětovném zamítavém stanovisku Mgr. Kubouškové vyzněl pro její návrh negativně, ovšem od července 2014 bylo přesto rovné přidělování agendy ochranného léčení zavedeno.

Kárně obviněná také měla za to, že průměrný měsíční nápad senátu 2T v roce 2015 byl 15 věcí, nikoliv 10, jak uvedla kárná navrhovatelka v návrhu. Kárně obviněná poukázala na „Přehled o nápadu, vyřízených a nevyřízených věcech agend T, Nt, C, P+Nc za měsíc leden 2017 – Spr 90/2017“, který rovněž připojila ke svému vyjádření. Podle jejího názoru jsou s Okresním soudem Plzeň-jih srovnatelné následující tři soudy: Okresní soud v Domažlicích, Okresní soud v Rokycanech a Okresní soud Plzeň-sever, které ovšem nemají ve svém obvodu, na rozdíl od Okresního soudu Plzeň-jih, psychiatrickou nemocnici. Na Okresním soudu v Rokycanech přitom působí tři soudci, z nichž dva mají nápad snížený na 50 % a na jednoho soudce tedy při průměrném nápadu 21 věcí měsíčně v agendě T připadá 10,5 těchto věcí, na Okresním soudu Plzeň-sever jsou tři soudci, z nichž dva vyřizují 100 % agendy a jeden má nápad snížený na 60 %, a tedy z průměrného měsíčního nápadu 30 věcí na jednoho soudce připadne 11,5 věcí a na Okresním soudu Domažlice působí tři soudci, z nichž jeden má nápad 100 %, druhý 66 % a třetí 33 %, dle kárně obviněné proto při průměrném měsíčním nápadu 29 věcí na jednoho soudce připadá 14,5 věcí.

Na závěr kárně obviněná projevila svůj nesouhlas rovněž s vyjádřením soudcovské rady Okresního soudu Plzeň-jih k její osobě a uvedla, že ze strany vedení soudu nikdy nebyly řešeny její pozdní příchody na jednání či stížnosti účastníků, jež by se týkaly její nestrannosti. Co se týče její údajné nekolegiality, kárně obviněná poukázala na to, že při volbě do soudcovské rady pro ni hlasoval stejný počet soudců jako pro protikandidátku a nakonec o výsledku rozhodl los. Podle kárně obviněné je veřejným tajemstvím, že kolektiv soudců daného soudu je rozdělen a že jsou mezi soudci výrazně narušeny mezilidské vztahy, což bylo také důvodem rezignace předcházejícího předsedy soudu.

III.

Ústní jednání, dokazování

Ústní jednání v projednávané věci bylo nařízeno na den 5. 4. 2017. Kárně obviněná se z účasti na jednání písemně omluvila podáním doručeným soudem dne 4. 4. 2017. Jako důvod své nepřítomnosti uvedla zdravotní důvody, neboť měla v den jednání absolvovat jednu z plánovaných ambulantních rehabilitací. V rámci dané omluvy odkázala na své

písemné vyjádření, v němž uvedla, že si je vědoma svého pochybení, že si z něj vzala ponaučení a že v budoucnu se již nic podobného nebude opakovat, a požádala, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti, čemuž kárný soud v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v relevantním znění (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), vyhověl. Kárná navrhovatelka přednesla svůj návrh s tím, že s ohledem na nepřítomnost kárně obviněné ve stručnosti odkázala na jeho písemné odůvodnění.

Předseda kárného senátu v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl následující listinné důkazy, které předložili účastníci řízení nebo které si kárný soud opatřil na jejich návrh či z vlastní iniciativy, a umožnil přítomné kárné navrhovatelce, aby se k těmto důkazům vyjádřila. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami dokumentujícími vytýkaný skutek:

1) Spis Okresního soudu Plzeň-jih sp. zn. 2 T 50/2016, z jehož obsahu vyplývá, že J. Ž. byl dne 21. 2. 2016 zadržen (č. l. 48 spisu) při útěku z místa činu a následujícího dne bylo zahájeno jeho trestní stíhání pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) a dále pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) a b) trestního zákoníku (č. l. 42). Těchto přečinů se měl obviněný dopustit tím, že měl dne 4. 12. 2015 vniknout na hřbitov v obci Štěnovice a následně po rozbití skleněné výplně okna do samostatně stojící garáže, kde se měl zmocnit elektrického svářečského agregátu v hodnotě 3.600 Kč a po následném přistižení poškozeným měl bez odcizené svářečky uprchnout. Druhý skutek se měl týkat činu ze dne 21. 2. 2016, kdy měl obviněný za použití síly vniknout na oplocený pozemek v obci Šlovice, kde měl z nezajištěné stavby rodinného domu odcizit 8 kusů prodlužovacích měděných kabelů s koncovkami, čímž měl způsobit škodu na odcizených věcech ve výši 7.270 Kč.

Usnesením Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 23. 2. 2016, č. j. 13 Nt 102/2016 – 48, byl obviněný vzat na návrh státní zástupkyně do vazby, a to z důvodu dle § 67 písm. c) trestního řádu, neboť proti němu bylo v dané době vedeno několik trestních stíhání pro obdobnou trestnou činnost. Stížnost proti usnesení o vzetí do vazby byla usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 3. 2016, sp. zn. 7 To 87/2016, zamítnuta jako nedůvodná (č. l. 61).

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih podala dne 18. 4. 2016 na obviněného obžalobu pro spáchání zmiňovaných přečinů (č. l. 193). Během posledního hlavního líčení dne 30. 8. 2016 (č. l. 424) po výslechu svědka a závěrečných řečech kárně obviněná předsedkyně senátu vyhlásila za přítomnosti obžalovaného i státního zástupce usnesení o zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 2 trestního řádu za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu a usnesení o propuštění obžalovaného z vazby. Obžalovaný se po poradě s obhájcem vzdal stížnosti do obou usnesení. Státní zástupce podal stížnost do usnesení o zastavení trestního stíhání a u usnesení o propuštění z vazby si ponechal lhůtu. Hlavní líčení bylo skončeno v 16.00 hod.

Podle odůvodnění usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 30. 8. 2016, č. j. 2 T 50/2016 – 435, se obžalovaný přečinů, které mu byly obžalobou kladeny za vinu, sice dopustil, avšak trest, který jej za ně může postihnout, je zcela bez významu vedle trestů uložených nebo očekávaných ve věci projednávané Krajským soudem v Plzni pod

pokračování

sp. zn. 5 T 15/2011, případně ve věci projednávané Okresním soudem v Rokycanech pod sp. zn. 2 T 160/2015.

Usnesení ze dne 30. 8. 2016, č. j. 2 T 50/2016 – 438, o propuštění obžalovaného z vazby kárně obviněná odůvodnila tím, že vzhledem k zastavení trestního stíhání z již uvedených důvodů je zřejmé, že trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a nejsou nadále dány podmínky dle § 68 odst. 3 a 4 trestního řádu. Na tomto usnesení bylo vyznačeno dne 5. 9. 2016 nabytí právní moci a zároveň vykonatelnosti dnem 3. 9. 2016.

Státní zástupkyně své odůvodnění stížnosti proti usnesení o zastavení trestního stíhání adresovala soudu dne 8. 9. 2016 (č. l. 449), avšak stížnost proti usnesení o propuštění z vazby podána nebyla.

V pokynu kárně obviněné adresovaném soudní kanceláři ze dne 31. 8. 2016 a uvedeném na č. l. 440 spisu se pod bodem 2) uvádí: „*Usnesení 5 T 50/2016 (prop. z vazby) nadiktováno kaz. č. 1 strana B, zašli - obžal.-VV - OSt PJ – obhájci – věznicí, lh. 3 dny – Ost PJ, po té PM+příkaz k propuštění.*“ Pokyn na č. l. 442, který je datován dnem 3. 9. 2016, ale zároveň u něj bylo vyznačeno datum přijetí kanceláří 2. 9. 2016, pak obsahuje instrukci kanceláři, aby právní moc na usnesení o propuštění z vazby byla vyznačena dnem 3. 9. 2016 a aby byl vyhotoven příkaz k propuštění z vazby a zaslán příslušné věznicí.

Příkaz k propuštění obžalovaného z vazby (č. l. 443) byl vyhotoven dne 5. 9. 2016, podepsán kárně obviněnou a ve stejný den v 8.15 hod. byl odfaxován do věznice (č. l. 444). Věznice následně oznámila, že obžalovaný byl propuštěn dne 5. 9. 2016, v 10.26 hod. (č. l. 445).

Spis obsahuje také záznam ze dne 29. 9. 2016 o spisové prověrce (č. l. 459) provedené dne 5. 9. 2016 Mgr. Simonou Kubouškovou, v té době zastávající funkci místopředsedkyně daného soudu, na základě telefonického ověření příkazu k propuštění obviněného věznicí. Ze záznamu vyplývá, že při této příležitosti Mgr. Kuboušková zjistila skutečnosti, které se následně staly předmětem kárného návrhu.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2016, č. j. 8 To 458/2016 – 501, bylo usnesení Okresního soudu Plzeň-jih o zastavení trestního stíhání v předmětné věci zrušeno a okresnímu soudu bylo uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Kárná navrhovatelka soudu předložila také příslušný vazební spis sp. zn. 13 Nt 102/2016, nicméně pro posouzení okolností podstatných pro samotné hodnocení vytýkaného skutku byly dostatečné již citované okolnosti vyplývající z hlavního trestního spisu, a proto vazebním spisem nebylo dokazování prováděno.

2) Spis Okresního soudu Plzeň-jih sp. zn. 18 Spr 1177/2016, obsahující především úřední záznam ze dne 14. 9. 2016, č. j. 18 Spr 1177/2016 – 1, v němž místopředsedkyně soudu (pozdější kárná navrhovatelka) popsala, v čem spatřuje pochybení JUDr. R., jež bylo zjištěno kontrolou spisu 2 T 50/2016 dne 5. 9. 2016, a uvedla, že přichází v úvahu návrh na zahájení kárného řízení s tím, že má být vyžádáno vyjádření JUDr. R.. Na žádost o vyjádření ze dne 14. 9. 2016 reagovala kárně obviněná soudkyně přípisem ze dne 15. 9.

2016, založeným ve spise, v němž uznala svůj chybný postup, který je pro ni dle jejího vyjádření velkým ponaučením a varováním do budoucna s tím, že vazebním věcem bude věnovat zvýšenou pozornost.

Kárná navrhovatelka k uvedené skupině důkazů doplnila, že pokyn kanceláři k vyčkání na uplynutí lhůty pro stížnost do usnesení o propuštění z vazby ze dne 30. 8. 2016 byl vyhotoven kárně obviněnou, ovšem pokyn datovaný dnem 3. 9. 2016 k vyhotovení příkazu k propuštění byl vydán vyšší soudní úřednicí a k podpisu kárně obviněnou došlo až v pondělí dne 5. 9. 2016. Na dotaz předsedy kárného senátu navrhovatelka objasnila také obvyklý postup při vydávání příkazu k propuštění během hlavního líčení, dle kterého je originál příkazu k propuštění z vazby vyhotoven a vydán eskortě a zároveň je odfaxován věznicí ihned po skončení hlavního líčení. K propuštění většinou dochází s prodlevou cca dvou hodin, jelikož obžalovanému je dán čas na sbalení věcí a vyřízení formalit.

Kárný soud se dále zabýval listinnými důkazy, které se již přímo netýkaly skutku vymezeného kárným návrhem, ale širších souvislostí, především hodnocení výkonnosti, případně kvality rozhodování kárně obviněné, včetně jejího zatížení a pracovních podmínek. Kárný soud si v daném ohledu v první řadě opatřil následující rozvrhy práce Okresního soudu Plzeň-jih:

3) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň-jih pro rok 2013, sp. zn. 18 Spr 934/2012, z něhož vyplývá, že v uvedeném roce byly kárně obviněné přidělovány věci provinění mladistvých (Tm) a věci dětí mladších 15 let (Rod), dále věci rejstříku T, finanční kriminalita, specializované agendy týkající se korupce a organizované kriminality, věci s cizím prvkem (včetně rejstříku Td – cizina), trestné činy vojenské, zkrácené trestní řízení a věci Nc dle rozpisu služeb. JUDr. R. vykonávala také dohled nad trestním úsekem a činnost příkazce v rozsahu stanoveném zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).

Druhým soudcem na trestním úseku byl Mgr. David Protiva zastávající též funkci předsedy soudu, kterému však byl přidělován v agendě T poloviční nápad, nebyl soudcem pro mládež, avšak řešil i dopravní kriminalitu. Dalším soudcem na trestním úseku byla Mgr. Simona Kuboušková, která v plném rozsahu vyřizovala věci rejstříku Nt-ochranné léčení a zahlazení odsouzení.

S účinností od 1. 7. 2013 byl zastaven nápad vazebních věcí a rozsáhlých kauz do senátu 1T vedeného Mgr. Davidem Protivou z důvodu jeho předpokládaného přeložení. Toto omezení nápadu do senátu 1T bylo zrušeno s účinností ode dne 6. 8. 2013, kdy nápad v tomto senátu v agendách T, Nt a Td převzala Mgr. Simona Kuboušková.

JUDr. R. měla v uvedeném roce k dispozici vedle vedoucí kanceláře asistenta soudce, kterého sdílela se senátem 1T, dále vyšší soudní úředníci a protokolující úředníci.

4) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň-jih pro rok 2014, sp. zn. 18 Spr 942/2013, podle něhož řešila JUDr. D. R. v uvedeném roce stejnou agendu jako v roce předešlém s tím rozdílem, že agenda T byla rozdělena mezi senát 1T (Mgr. Simony Kubouškové) a 2T v poměru 2:3. Mgr. Kuboušková se nezabývala agendou soudnictví ve věcech mládeže,

pokračování

ovšem navíc řešila v rejstříku Nt věci ochranného léčení a zahlazení odsouzení a věci dopravní kriminality. S účinností od 1. 7. 2014 byla Mgr. Kuboušková pověřena výkonem funkce místopředsdkyně soudu a došlo k rovnoměrnému rozdělení agendy T mezi oba trestní senáty, na druhou stranu do obou senátů také stejnou měrou začaly napadat věci ochranného léčení, zabránění věci a zahlazení odsouzení v rejstříku Nt.

JUDr. R. měla v uvedeném roce k dispozici vedle vedoucí kanceláře asistentku soudce a vyšší soudní úředníci, které sdílela se senátem 1T, a protokolující úředníci.

5) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň-jih pro rok 2015, sp. zn. 18 Spr 1169/2014 - v roce 2015 byly kárně obviněné přidělovány opět obdobné věci jako v předešlém roce, včetně věcí Nt - ochranné léčení, zabránění věci a zahlazení odsouzení. Také Mgr. Kuboušková rozhodovala obdobnou agendu, ovšem s tím rozdílem, že se nezabývala věcmi mládeže, rozhodovala rovněž ve věcech dopravní kriminality a dohled nad trestním úsekem vykonávala již výhradně sama. Z hlediska správy soudu vykonávala též funkci místopředsdkyně soudu.

Podpora ze strany dalšího soudního personálu pro JUDr. R. byla v roce 2015 obdobná jako v předešlém roce.

6) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň-jih pro rok 2016, sp. zn. 18 Spr 1479/2015. Agenda ani personální podpora kárně obviněné se v roce 2016 v zásadě nezměnily, byť na trestním úseku došlo k několika personálním změnám a změnám v rozložení nápadu. Ode dne 1. 4. 2016 byla totiž Mgr. Simona Kuboušková pověřena výkonem státní správy Okresního soudu Plzeň-jih, čímž de facto převzala funkci předsdkyně soudu. Z tohoto důvodu byl její nápad snížen v agendě T na polovinu. Z příslušné změny rozvrhu práce také vyplývá, že s účinností od 14. 11. 2016 došlo k zastavení nápadu pro kárně obviněnou, zřejmě z důvodu její dlouhodobé pracovní neschopnosti. Místo toho byl doplněn nový senát 20T, jehož předsdou byl jmenován JUDr. J. M., který přebíral nápad trestních věcí přidělovaných do té doby do senátu JUDr. R..

Kárná navrhovatelka k hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněné předložila:

7) Přehled trestního oddělení - Výkonnostní tabulky T a Nt za roky 2015 a 2016, které mapují počty napadených a vyřízených věcí za jednotlivé měsíce let 2015 a 2016 v případě senátů 1T, 2T a 20T.

Z přehledu v agendě T vyplývá, že senátu 1T, vedenému místopředsdkyní a následně předsdkyní soudu, za rok 2015 napadlo 178 věcí a tedy průměrný měsíční nápad za tento rok činil cca 15 věcí. V tomto roce vyřídil uvedený senát celkem 203 věcí, tedy průměrně se jednalo o cca 17 věcí na měsíc. V roce 2016 se celkový nápad v daném senátu snížil na 126 věcí, tj. cca 10 věcí měsíčně, vyřízeno bylo celkem 151 věcí, tedy průměrně cca 12,6 věcí za měsíc.

V senátu kárně obviněné 2T byl v roce 2015 celkový nápad 177 věcí, tedy průměrně rovněž cca 15 za měsíc, přičemž celkem bylo vyřízeno 203 věcí, tedy průměrně také cca 17 věcí za měsíc. V roce 2016 napadlo do října 2016 160 věcí, přičemž je nutné přihlédnout k zastavení nápadu v průběhu měsíce listopadu z důvodu pracovní neschopnosti kárně

obviněné trvající od 12. 10. 2016. Průměrný nápad za 9 měsíců roku 2016 tedy činil cca 18 věcí měsíčně. V říjnu napadlo 21 věcí a vyřízeno bylo pouze 8, v listopadu do účinnosti příslušného dodatku rozvrhu práce napadlo ještě 5 věcí, ale již nedošlo k vyřízení žádné. Z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněné přebíral její agendu zmíněný senát 20T, kterému v listopadu napadlo 10 věcí, ovšem vyřídil 2 a v prosinci 2016 činil nápad 15 věcí a daný senát jich vyřídil 11. Do konce září 2016 bylo v senátu kárně obviněné vyřízeno 165 věcí, tedy v průměru v období prvních 9 měsíců roku 2016 bylo vyřízeno více než 18 věcí měsíčně.

Pokud jde o agendu Nt, Mgr. Kubouškové za rok 2015 napadlo 97 věcí, vyřízeno bylo 94 věcí. Za rok 2016 se jednalo o 107 věcí a vyřízených bylo celkem 103. Nápad kárně obviněné za rok 2015 činil 88 věcí, vyřízeno jich bylo 89. Za rok 2016 od ledna do konce září napadlo 72 věcí a 66 jich bylo vyřízeno, v říjnu napadly ještě 4 věci a kárně obviněná do své pracovní neschopnosti vyřídila 3, v listopadu a prosinci byl nápad zastaven a agendu přebrala předsedkyně soudu.

8) Interní měsíční výkazy výkonnosti senátů agendy T za roky 2015 a 2016, které obsahují podrobné měsíční přehledy výkonnosti jednotlivých předsedů senátů v agendě T, a to za jednotlivé měsíce od ledna 2015 až do prosince 2016. Tyto výkazy sledovaly počty převzatých, obživlých, napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí, přičemž nevyřízené věci byly dále tříděny podle stáří.

Kárný soud dospěl k závěru, že pro účely projednávané věci postačí při ústním jednání provést pouze výkazy vztahující se ke stavu senátů 1T a 2T v prosinci 2015 a v září 2016, a to vzhledem k pracovní neschopnosti JUDr. R. trvající od října 2016. V prosinci 2015 Mgr. Kuboušková převzala v agendě T z předchozího měsíce 18 nevyřízených věcí, 2 věci obživly, 12 nových napadlo (tj. celkem 32 věcí), 15 z nich vyřídila a 17 zůstalo nevyřízených. Z nich byly 3 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 3 věci v rozmezí 1 až 2 let a 1 věc starší než 2 roky. JUDr. R. v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce 32 nevyřízených věcí, 3 věci obživly, 12 nových napadlo (tj. celkem 47 věcí), 13 z nich vyřídila a 34 zůstalo nevyřízených. Z nich bylo 7 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 4 věci v rozmezí 1 až 2 let a 2 věci starší než 2 roky.

V září 2016 Mgr. Kuboušková převzala v agendě T z předchozího měsíce 14 nevyřízených věcí a 12 nových napadlo (tj. celkem 26 věcí), 11 z nich vyřídila a 15 zůstalo nevyřízených. Z nich byly 2 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku a 1 věc starší než 2 roky. JUDr. R. v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce 41 nevyřízených věcí, 6 věcí obživlo, 17 nových napadlo (tj. celkem 57 věcí), 16 z nich vyřídila a 41 zůstalo nevyřízených. Z nich bylo 6 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 6 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 2 věci starší než 2 roky.

K danému tématu předložila listinné důkazy také kárně obviněná:

9) Zpráva o neskončených věcech senátu 2T ke dni 5. 10. 2016 obsahuje přehled o úkonech kárně obviněné v neskončených věcech starších 1 roku, přičemž tyto zprávy kárně obviněná, dle svého vyjádření ke kárnému návrhu, předkládá vedení soudu každý měsíc. Celkem se k uvedenému datu jednalo o 7 věcí starších jednoho roku a mladších tří let a o jednu věc starší tří let.

pokračování

10) Interní měsíční výkaz o výkonnosti senátů agendy T za srpen 2013, podle něhož Mgr. Kuboušková v srpnu 2013, tedy v době, kdy na ni přešla trestní agenda, kterou do té doby vykonával tehdejší předseda soudu Mgr. Protiva, převzala 17 věcí, 4 věci v uvedeném měsíci obživly, 12 věcí napadlo (tj. celkem 33 věcí), 11 z nich vyřídila a 22 zůstalo nevyřízených. Z nich byla 1 věc starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 2 věci v rozmezí 1 až 2 let a 1 věc starší než 2 roky.

JUDr. R. v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce 53 nevyřízených věcí, 2 věci obživly, 18 nových napadlo (tj. celkem 73 věcí), 23 z nich vyřídila a 50 zůstalo nevyřízených. Z nich byly 3 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 5 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 3 věci starší než 2 roky.

11) Přehled o nápadu, vyřízených a nevyřízených věcech agend T, Nt, C, P+Nc za měsíc leden 2017, sp. zn. Spr 90/2017, který zpracoval Krajský soud v Plzni. Vyplývá z něj mj., že průměrný měsíční nápad agendy T v období od 1. 2. 2016 do 31. 1. 2017 byl na Okresním soudu v Domažlicích 29 věcí, na Okresním soudu v Chebu 68 věcí, na Okresním soudu v Karlových Varech 75 věcí, na Okresním soudu v Klatovech 40 věcí, na Okresním soudu Plzeň-město 117 věcí, na Okresním soudu Plzeň-jih 27 věcí, na Okresním soudu Plzeň-sever 30 věcí, na Okresním soudu v Rokycanech 21 věcí, na Okresním soudu v Sokolově 61 věcí a na Okresním soudu v Tachově 32 věcí.

Kárný soud od kárné navrhovatelky dále obdržel:

12) Předložené věci na úseku „T“ za r. 2016 na KS Plzeň. Z těchto záznamů vyplynulo, že v uvedeném roce Okresní soud Plzeň-jih předložil Krajskému soudu v Plzni v agendě T celkem 74 věcí.

Senát 1T přitom za rok 2016 předložil 31 těchto věcí, z čehož bylo 7 rozsudků. Z nich bylo 5 krajským soudem změněno, u 1 rozsudku je poznámka „změněno+zamítnuto“ a 1 rozsudek byl zčásti změněn a zčásti potvrzen. Zbylých 24 napadených rozhodnutí tvořila usnesení, z nichž 5 bylo zrušeno, 2 byla změněna, u 1 usnesení je poznámka „zrušeno+zamítnuto“, 1 usnesení bylo zčásti zrušeno a zčásti změněno, v 1 případě došlo k zamítnutí opravného prostředku a 14 usnesení bylo potvrzeno. Celkem tedy došlo k alespoň částečnému zrušení rozhodnutí senátu 1T v 22 % případů (z předložených věcí) a v 32 % případů došlo k jeho alespoň částečné změně (ovšem u rozsudků došlo k jejich alespoň částečné změně ve 100 % případů).

V případě senátu 2T, kterému předsedala kárně obviněná, bylo krajskému soudu v roce 2016 předloženo 43 věcí, z čehož bylo 14 rozsudků. Všechny 14 rozsudků bylo krajským soudem změněno. Ze zbylých 29 usnesení bylo 10 usnesení krajským soudem zrušeno, 2 byla změněna, 15 jich bylo potvrzeno, u 1 usnesení došlo ke zpětvzetí a u 1 usnesení k zamítnutí opravného prostředku. Celkem tedy došlo ve 23 % případů ke zrušení rozhodnutí senátu 2T a v 37 % případů k jeho změně (u napadených rozsudků opět došlo ve 100 % případů k jejich změně).

K dotazu předsedy senátu kárná navrhovatelka připustila, že v srpnu 2013 přebírala svůj senát v lepším stavu než kárně obviněná, ovšem upozornila na vyrovnaní nápadů obou

senátů. Dle jejího vyjádření bylo jejím záměrem umožnit druhému senátu zlepšení situace a vyrovnaní výkonnosti obou senátů, což se ovšem za dva a půl roku v počtu nevyřízených věcí nepodařilo.

Kárná navrhovatelka také v průběhu jednání doplnila další listinné důkazy týkající se dané problematiky, a to:

13) Přehled o nápadu, vyřízených a nevyřízených věcech agend T, Nt, C, P + Nc za měsíc září 2016, který obsahuje přehled, kolik věcí, zejména trestních, napadlo a bylo vyřízeno na jednotlivých soudech v rámci obvodu Krajského soudu v Plzni, a který v podstatě odpovídá přehledu předloženému již kárně obviněnou. V něm se jedná celkově o období od 1. 2. 2016 do 31. 1. 2017, zatímco v případě přehledu předloženého kárnou navrhovatelkou jde o výkaz za září 2016. V předmětné době průměrný měsíční nápad v agendě T na Okresním soudu v Domažlicích činil 31 věcí, na Okresním soudu v Chebu 68 věcí, na Okresním soudu v Karlových Varech 78 věcí, na Okresním soudu v Klatovech 40 věcí, na Okresním soudu Plzeň-město 115 věcí, na Okresním soudu Plzeň-jih 28 věcí, na Okresním soudu Plzeň-sever 31 věcí, na Okresním soudu v Rokycanech 23 věcí, na Okresním soudu v Sokolově 64 věcí a na Okresním soudu v Tachově 31 věcí, celkem tedy v obvodu Krajského soudu v Plzni činil průměrný nápad v agendě T 509 věcí měsíčně.

Na dotaz předsedy kárného senátu, jaký je počet trestních soudců na soudech se srovnatelným nápadem, kárná navrhovatelka uvedla, že na Okresním soudu Plzeň-sever, Okresním soudu v Tachově, Okresním soudu v Rokycanech i na Okresním soudu v Domažlicích si agendu rozdělují srovnatelné počty trestních soudců, většinou dva. Navrhovatelka poukázala na to, že v případě Okresního soudu Plzeň-jih se jedná o druhý nejvyšší nápad v rámci obvodu Krajského soudu v Plzni.

Dále kárná navrhovatelka v průběhu ústního jednání předložila:

14) Výpis vazebních věcí za rok 2016, ze kterého vyplynul počet napadených vazebních věcí na Okresní soud Plzeň-jih. Z celkového počtu šesti věcí byly dvě přiděleny kárně obviněné a čtyři kárně navrhovatelce.

15) Interní měsíční výkazy o výkonnosti senátů agendy T za roky 2013 a 2014. Předseda senátu z těchto listin konstatoval stav trestních senátů k srpnu 2013, kdy kárná navrhovatelka přebírala agendu T, kterou do té doby vyřizoval Mgr. Protiva a v níž bylo v době převzetí nevyřízeno 22 věcí, přičemž JUDr. R. měla v tu dobu v téže agendě 50 nevyřízených věcí, a dále stav těchto senátů k prosinci 2014, kdy Mgr. Kuboušková do dalšího období převáděla 19 nevyřízených věcí a JUDr. R. 34 nevyřízených věcí.

Třetí skupina listinných důkazů prováděných v průběhu ústního jednání se týkala širšího hodnocení osoby kárně obviněné. Kárný soud si v daném ohledu vyžádal:

16) Stanovisko soudcovské rady Okresního soudu Plzeň-jih k osobě kárně obviněné soudkyně ze dne 20. 1. 2017. V něm její členky uvedly, že „[k]olegyně JUDr. R. je v kolektivu méně oblíbená pro její náladovost a občasné se objevující nekolegialitu. Z profesních kruhů je nám známo, že kolegyně má opakované problémy s dodržováním časového harmonogramu hlavních líčení a veřejných zasedání, s nerovnostním přístupem k účastníkům trestních řízení.

pokračování

Jelikož jsme všechny civilní soudkyně, nejsme schopny objektivně zhodnotit její činnost na trestním úseku, kde je zařazena již po dobu několika let“.

17) Osobní spis kárně obviněné soudkyně, z něhož kárný soud zjistil, že JUDr. R. působila jako justiční čekatelka ode dne 1. 11. 1991. Následně, po složení justiční zkoušky, byla jmenována soudkyní a s účinností ode dne 2. 4. 1993 přidělena k Okresnímu soudu Plzeň-město, avšak již s účinností ode dne 5. 4. 1993 byla dočasně přidělena k Okresnímu soudu Plzeň-jih, kam byla trvale přeložena s účinností ode dne 1. 7. 1993. Zde byla jmenována do funkce předsedkyně senátu, přičemž v této funkci na trestním úseku daného soudu působí dodnes.

Dne 7. 9. 1993 byla dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Plzni, a to do 11. 6. 1994. V roce 1999 byla opět dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Plzni na 4 měsíce a od 2. 10. 2003 do 31. 12. 2003 byla dočasně přidělena k Ministerstvu spravedlnosti. V rámci pracovního hodnocení ze dne 8. 9. 2003 vypracovaného pro účely stáže na ministerstvu byla tehdejší předsedkyně Okresního soudu Plzeň-jih JUDr. Věrou Oravcovou, Ph.D. hodnocena jako zkušená soudkyně, která odpovědně plní povinnosti vyplývající z funkce předsedkyně senátu. Dle výstupního hodnocení z této stáže ze dne 29. 12. 2003 (vypracoval tehdejší ředitel odboru organizace a dohledu MSp JUDr. J. B.) přistupovala ke svěřeným úkolům velmi pečlivě a svědomitě, s plným využitím svých zkušeností trestní soudkyně, takže její stáž byla pro Ministerstvo spravedlnosti skutečným přínosem.

Dne 18. 8. 2003 udělila tehdejší předsedkyně OS Plzeň-Jih JUDr. Oravcová JUDr. R. výtku (č. j. Spr 719/2003 – 98) dle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, v tehdejší znění, z toho důvodu, že nezajistila svou osobní účast při neodkladném a neopakovatelném úkonu dle § 158a trestního řádu, ačkoliv byla daný týden pověřena službou právě pro tyto úkony. K této výtce se kárně obviněná vyjádřila tak, že v době žádosti o řádnou dovolenou si neuvědomila, že daný týden má službu pro neodkladné úkony, jelikož dosažitelnost pro přípravné řízení trestní měla kolegyně z civilního úseku, která však při neodkladných úkonech z pozice civilní soudkyně přítomna být nemůže.

Druhou výtku ze dne 4. 2. 2005, č. j. Spr 2346/2004 – 117, kárně obviněné udělil předseda Krajského soudu v Plzni JUDr. Zdeněk Jaroš na základě upozornění předsedkyně odvolacího senátu krajského soudu. Jednalo se o vazební věc, ve které nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto o dalším trvání vazby dle § 71 odst. 4, 6 trestního řádu, a proto musel být obžalovaný z vazby propuštěn. Kárně obviněná dle zjištění ve spise nerespektovala vnitřní a kancelářský řád, neboť ve spise nebyla vyznačena lhůta pro rozhodnutí dle § 71 odst. 4, 6 trestního řádu a tato kolonka byla proškrtnuta, tudíž došlo k situaci, kdy vedoucí kanceláře nemohla kárně obviněnou či zastupující předsedkyni senátu včas upozornit na blížící se konec lhůty. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první takové pochybení, v době rozhodné pro vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby byla kárně obviněná v pracovní neschopnosti a pochybení nemělo vliv na délku odvolacího řízení, udělil předseda krajského soudu kárně obviněné pouze výtku. V reakci na nastalou situaci tehdejší předsedkyně Okresního soudu Plzeň-jih rozhodla o úpravě praxe vyznačování lhůt.

Rozhodnutím Vrchního soudu v Praze jako soudu kárného, ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 Ds 10/2005, byla kárně obviněná shledána vinnou, že při hlavním líčení dne 25. 1.

2005 nezákonně rozhodla o vzetí obžalovaného do vazby v situaci, kdy jej před výsledkem řádně nepoučila o jeho procesních právech a neupozornila jej na skutečnost, že jeho výpověď může mít význam pro rozhodnutí o vazbě. Rozhodnutí o vazbě následně učinila sama, ačkoliv se jednalo o věc patřící do pravomoci senátu, neboť obžalovaný byl stíhán pro zvlášť závažné úmyslné trestné činy, a dále nezajistila shodu protokolu o předmětném hlavním líčení s jeho zvukovým záznamem, a tedy skutečným průběhem jednání. Vrchní soud kárně obviněné uložil kárné opatření ve formě důtky. Kárný senát při ukládání kárného opatření vzal v úvahu mj. v rozhodné době trvající vážné zdravotní obtíže kárně obviněné, které se musely odrazit na jejím výkonu. Rozhodnutí vrchního soudu nabylo právní moci dne 9. 7. 2005.

Dne 18. 11. 2008 udělila kárně obviněné předsedkyně Okresního soudu Plzeň-jih JUDr. Věra Oravcová výtku ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích (sp. zn. Spr 1116/2008) směřující vůči rozhodnutí kárně obviněné o odročení veřejného zasedání v situaci, kdy sama posunula jeho počátek a, ačkoliv se odsouzený dostavil před jednací síň včas na nový termín, jednání odročila. Kárně obviněné bylo vytýkáno, že si osobně neověřila, zdali mají některé předvolané osoby vykázano doručení, a nevyčkala, zda se odsouzený dostaví či nikoliv, ačkoliv je běžné se o tom přesvědčit, chybí-li doručenka. Navíc z vyjádření kárně obviněné a justiční stráže o časových údajích případu bylo podle předsedkyně soudu zřejmé, že údaje zachycené v protokolu o veřejném zasedání ohledně účasti senátu a obhájce neodpovídají skutečnosti.

V osobním spise kárně obviněné je založen také spis Okresního soudu Plzeň-jih, sp. zn. Spr 830/2010, k návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti JUDr. R. ze dne 20. 9. 2010, které proběhlo před Nejvyšším správním soudem jako soudem kárným pod sp. zn. 13 Kss 9/2010. V této věci byla kárně obviněná rozhodnutím kárného soudu ze dne 18. 3. 2011, č. j. 13 Kss 9/2010 – 72, zproštěna kárného obvinění pro skutek, jenž měl spočívat v pochybení při vedení hlavního líčení, v jehož průběhu měla kárně obviněná vést nevhodným způsobem výslech svědkyně, nepřiměřeným arogantním způsobem ji nutit k výpovědi, např. podsouváním mylné role státního zástupce v trestním řízení před soudem nebo pohrůzkami pořádkovou pokutou, ačkoliv svědkyně byla vázána mlčenlivostí. Kárný senát však z protokolu o hlavním líčení ani z jeho doslovného zvukového záznamu neshledal skutečnosti tvrzené v návrhu, tedy že by kárně obviněná jednala se svědkyní arogantně, jízlivě, nebo na ni zvyšovala hlas, úloha státního zástupce nebyla vysvětlena tak, že by mohl důvodně vzniknout dojem zastrašování svědkyně, a svědkyni ani nebyla uložena pořádková pokuta. Kárný soud proto JUDr. R. zprostil kárného obvinění.

Dne 9. 12. 2014, pod sp. zn. 18 Spr 700/2014, uložil tehdejší předseda Okresního soudu Plzeň-jih, Mgr. Radovan Hronek kárně obviněné výtku za pořízení nahrávky z porady trestního úseku soudu dne 25. 4. 2014, které se účastnili předseda soudu, JUDr. D. R. a Mgr. Simona Kuboušková. Dle této výtky kárně obviněná záměrně přesunula čas porady na dobu, kdy si od své kolegyně mohla půjčit služební diktafon k pořízení nahrávky, pořídila hlasový záznam z porady, aniž by o tom ostatní přítomné informovala, a následně jej přehrála své kolegyni za přítomnosti její zapisovatelky. Záznam byl poté nahrán na počítač, ze kterého k němu byl umožněn přístup nejen zmíněné kolegyni kárně obviněné, ale také její zapisovatelce, resp. dalším čtyřem zapisovatelkám, přičemž

pokračování

existovalo důvodné podezření, že si tyto osoby záznam přehrávaly. Předseda soudu toto chování hodnotil jako porušení § 80 odst. 1 a 6 zákona o soudech a soudcích.

Kárně obviněná k okolnostem, jež byly předmětem poslední výtky, předložila kárnému soudu:

18) Vyjádření JUDr. R. ze dne 29. 7. 2014, ve kterém porizení nahrávky odůvodnila tím, že ji kolegyně upozornily na pravděpodobnost toho, že bude vyzvána, aby si zápis ze zmiňované porady pořídila sama, pokud jej bude vyžadovat. Z tohoto důvodu dle svého vyjádření požádala kolegyni o zapůjčení diktafonu, přičemž neplánovala zveřejnění nahrávky, pořizovala ji pouze za účelem vyhotovení zápisu z porady. Po skončení porady požádala kolegyni o kontrolu nahrávky a radu, jak postupovat při převodu zápisu. Ovšem vzhledem k technickým problémům soudkyně od dalšího přehrávání upustily a kárně obviněná dle svého vyjádření předpokládala, že nahrávka bude smazána. Nebylo jejím úmyslem nahrávku poříditi za účelem zveřejnění a ani ji takto nepoužila. Skutečnost, že někdo zpřístupnil tento záznam, neměla s její osobou nic společného a nemohla být ani důvodem k podání kárného návrhu, jímž ji tehdejší předseda soudu dle jejího vyjádření zastrášoval, aniž by celou záležitost řádně vyšetřil.

Kárná navrhovatelka na dotaz člena kárného senátu popsala zmiňovanou poradu trestního úseku tak, že se jednalo o „klasickou trestní mini poradu“, která byla zavedena, jelikož trestní soudci nechtějí zatěžovat při běžných poradách ostatní kolegy problémy na trestním úseku. Obsah porady se týkal rozložení senátů, především přerozdělení agendy Nt-ochranné léčeni, přičemž kárná navrhovatelka byla proti rovnoměrnému rozložení agendy mezi oba trestní senáty, neboť jde o velmi zodpovědné rozhodování, a kárně obviněná dle jejího názoru není dostatečně pečlivá, co se týče dodržování lhůt.

Na závěr dokazování předseda senátu konstatoval, že kárně obviněná ve svém písemném vyjádření také navrhla, aby byly vyžádány správní deníky – podání soudců JUDr. Z., JUDr. R. a JUDr. R. za období května až srpna 2014, za rok 2015 a za březen 2016, k čemuž kárný soud nepřistoupil, neboť měl za to, že tyto navržené důkazy již nemají přímou souvislost s předmětem kárného řízení a jejich provedení by tudíž bylo nadbytečné.

Provedení jiných důkazů již nebylo navrhováno.

V závěrečné řeči kárná navrhovatelka zopakovala, že bylo dle jejího názoru prokázáno profesní pochybení kárně obviněné soudkyně, přičemž ke stejnému závěru dospěl i stížnostní soud ve zrušujícím usnesení ze dne 24. 11. 2016, sp. zn. 8 To 458/2016. V tomto pochybení kárná navrhovatelka spatřovala kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Závažnost kárného provinění spatřovala v porušení práva obžalovaného v dané věci na osobní svobodu, neboť byl ve vazbě držen nezanedbatelnou dobu. Ačkoliv od konce hlavního líčení do formálního propuštění může uběhnout doba několika hodin, rozdíl v případě vydání příkazu k propuštění ihned po hlavním líčení je především v tom, že obžalovaný odchází ze soudní síně bez pout, a jediné, co protáhne dobu propuštění, je vyřízení formálních věcí týkajících se propuštění z věznice. Dle kárné navrhovatelky vzhledem k povaze pochybení kárně obviněné a jeho následkům nebylo možné toto pochybení kvalifikovat jen jako drobný poklesek v práci, u něhož by bylo

v intencích § 88a zákona o soudech a soudcích postačující vyřízení výtkou předsedkyně soudu.

V případě kárně obviněné jde o rozhodování zkušené soudkyně, u které již nelze naprosto zásadní pochybení takového rázu očekávat, navíc za situace, kdy ve vztahu k odkladnému účinku stížnosti státního zástupce proti usnesení o propuštění z vazby minimálně od roku 1991 nedošlo k žádné změně daného ustanovení trestního řádu, a tento postup tedy kárně obviněné mohl být znám již v době jejího jmenování do funkce soudce. U vazby jako zajišťovacího institutu je nutné důsledně dbát na dodržování všech práv obviněného, a zejména práva na osobní svobodu, a je třeba, aby všichni soudci věnovali této agendě náležitou pozornost. Za rok 2016 napadly kárně obviněné pouze dvě vazební věci, z čehož kárná navrhovatelka usuzovala, že pozornost kárně obviněné nebyla rozptýlena velkým počtem věcí tohoto druhu, stejně tak ani její vytíženost ostatní agendou nebyla mimořádně vysoká ve vztahu k ostatním srovnatelným soudům. Z provedených důkazů také vyplývá, že v daném případě nešlo o přehlédnutí, naopak je z nich zřejmý úmysl soudkyně vydat příkaz k propuštění až po právní moci usnesení, pokud proti němu nebude podána stížnost. V daném případě navíc došlo k nezákonné vazbě v případě, kdy bylo trestní stíhání zastaveno pro neúčelnost, což znamená, že nebylo možné dobu „přezené“ vazby započítat do trestu, jelikož žádný nebyl uložen. Ke změně toho stavu došlo zrušením usnesení o zastavení trestního stíhání krajským soudem, ovšem zatím není zřejmé, jaký bude další vývoj ve věci. Pro rozhodnutí o udělení kárného opatření považovala navrhovatelka za důležité, že dle jejího názoru nejde o ojedinělý exces kárně obviněné v rámci vedení řízení o vazbách. Ačkoliv jsou jednotlivá pochybení již zahlazena, navrhovatelka považovala za vhodné se jimi zabývat alespoň ve vztahu k osobě kárně obviněné. Poukázala také na tři další výtky za drobné poklesky v jejím chování. Se zohledněním doznání kárně obviněné a zavinění ve formě toliko nevědomé nedbalosti setrvala kárná navrhovatelka na svém návrhu na uložení kárného opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích v podobě snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců.

IV.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se především zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 11. 1. 2017. Vzhledem k tomu, že od vytýkaného skutku, k němuž došlo v období 30. 8. do 5. 9. 2016, v době podání návrhu neuplynulo ani šest měsíců, je nesporné, že subjektivní i objektivní lhůta zůstala v projednávaném případě zachována.

Pokud jde o vlastní otázku viny za kárné provinění, kárný návrh vytýkal kárně obviněné soudkyni, že v jí přidělené trestní věci rozhodla na závěr hlavního líčení dne 30. 8. 2016 o zastavení trestního stíhání proti obžalovanému a zároveň o propuštění

pokračování

obžalovaného z vazby, avšak obžalovaného bezprostředně po prohlášení státního zástupce o tom, že si ponechává lhůtu k podání stížnosti proti tomuto usnesení, nepropustila z vazby, a příkaz k propuštění z vazby byl vyhotoven až dne 5. 9. 2016, v důsledku čehož byl obžalovaný v rozporu se zákonem ponechán ve vazbě po dobu více než 5 dnů.

Kárně obviněná ve svém písemném vyjádření ke kárnému návrhu uvedené pochybení doznala. Mezi účastníky řízení tedy nebylo sporu o tom, že kárně obviněná soudkyně postupovala v rozporu s § 71 odst. 2 písm. b) a § 74 odst. 2 trestního řádu a že k této nezákonné vazbě došlo i v důsledku zaviněného jednání kárně obviněné, byť pouze ve formě nedbalosti, neboť si kárně obviněná v daný okamžik neuvědomila, že dle zmiňovaného § 74 odst. 2 trestního řádu, byl-li státní zástupce přítomen při vyhlášení rozhodnutí o vazbě, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí, což se v daném případě nestalo. Ani kárný senát nemá v této věci žádné pochybnosti, a to i vzhledem k jednoznačnému pokynu kárně obviněné kanceláři ze dne 31. 8. 2016, jenž nesprávně vázal vyhotovení pokynu k propuštění obžalovaného z vazby na nabytí právní moci usnesení o jeho propuštění.

Chybný postup kárně obviněné měl bohužel i v této věci dosti závažné důsledky, proto jsou v kárné judikatuře obdobná pochybení státních zástupců i soudců ovlivňující zákonnost vazby stabilně považována za kárná provinění. Již v rozhodnutí ze dne 27. 4. 2010, č. j. 12 Ksz 5/2009 – 74 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), kárný soud v souvislosti se srovnatelným pochybením státního zástupce vykonávajícího dozor nad přípravným řízením zdůraznil esenciální povahu práva na osobní svobodu, které je základním lidským právem a jako takové je chráněno Listinou základních práv a svobod a mezinárodními nástroji ochrany lidských práv. Právo zasáhnout do osobní svobody jednotlivce náleží pouze státu, ale jen v přesně vymezených případech, a to pod podmínkou, že bude takové zásahy činit v nejmenším možném rozsahu a na nejkratší možnou dobu. Obdobně kárný soud hodnotil srovnatelná pochybení soudců při jejich rozhodování o vazbě či postupu ve vazební věci, jak vyplývá např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2010, č. j. 13 Kss 9/2009 – 88, ze dne 5. 12. 2011, č. j. 11 Kss 7/2011 – 51, nebo, pokud jde o nyní rozhodující kárný senát, z jeho rozhodnutí ze dne 18. 3. 2015, č. j. 13 Kss 7/2014 – 33.

Kárný soud tedy nemá ani v nyní posuzované věci pochyb o tom, že ponechání obžalovaného ve vazbě namísto toho, aby byl po rozhodnutí o jeho propuštění z vazby neprodleně vydán příkaz k jeho propuštění na svobodu, představuje zaviněné jednání (být ve formě nedbalosti), kterým kárně obviněná porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž spáchala kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Pokud jde o uložení kárného opatření za skutek, v němž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud ve shodě s citovanou judikaturou v úvahu v první řadě typovou závažnost daného pochybení zasahujícího do základního práva na osobní svobodu. Zároveň je pravdou, že kárný soud nemohl vycházet z původního tvrzení kárné navrhovatelky, že by v daném případě z důvodu zastavení trestního stíhání byla zcela vyloučena možnost odčinit závažný následek spočívající v nezákonném omezení osobní svobody obžalovaného po dobu více než 5 dnů započtením této doby do případného trestu odnětí svobody, neboť usnesení o zastavení trestního stíhání obžalovaného bylo na základě

stížnosti příslušné státní zástupkyně Krajským soudem v Plzni zrušeno, a v tuto chvíli tedy nelze předjímat výsledek daného trestního řízení a tudíž ani vyloučit možnost případného započtení nezákonné vazby. Na straně druhé však nelze s touto možností ani najisto počítat.

Přesto kárný soud shledal také existenci některých polehčujících okolností svědčících ve prospěch JUDr. R.. Přihlédl především k tomu, že doba nezákonné vazby byla ve srovnání s některými jinými srovnatelnými případy spíše kratší, a rovněž vzal v úvahu postoj kárně obviněné k předmětnému kárnému provinění, které kárně obviněná v průběhu kárného řízení doznala, projevila nad ním lítost a přislíbila do budoucna věnovat vazební věc zvýšenou pozornost tak, aby se obdobné pochybení již neopakovalo.

Na druhou stranu musel kárný soud souhlasit s kárnou navrhovatelkou, že ve světle údajů o výkonnosti kárně obviněné jakož i o jejích dalších pochybeních, jichž se v minulosti dopustila mj. při rozhodování o vazbě, se její nyní posuzované kárné provinění nemůže jevit jakožto náhodný, politováníhodný omyl.

Ve vztahu k výkonnosti kárně obviněné kárný soud uznal, že výkony kárně obviněné a další trestní soudkyně daného soudu, kterou je sama kárná navrhovatelka, jsou podle výkazů do října loňského roku, kdy JUDr. R. utrpěla úraz a byla následně v dlouhodobé pracovní neschopnosti, do určité míry srovnatelné a v zásadě obdobná je i „úspěšnost“ obou soudkyň u odvolacích senátů krajského soudu. Je třeba zohlednit také skutečnost, že Mgr. Kuboušková přebírala svůj trestní senát v roce 2013 v lepším stavu, než byl v té době senát JUDr. R.. Ovšem na druhou stranu nelze zapomínat ani na to, že předsedkyně soudu si vedle výkonu soudnictví musí plnit také povinnosti spojené s vedením soudu, díky tomu má také snížený nápad, takže jí obdobné počty skončených věcí, jaké vykazuje i kárně obviněná, postačují k tomu, aby se stav jejího senátu postupně zlepšoval, zatímco stav senátu kárně obviněné se v období před jejím úrazem naopak dále zhoršoval, takže i v té době vykazoval výrazně větší počet neskončených věcí, a z nich potom věcí starších, než tomu bylo u předsedkyně soudu.

Pokud jde o kárný postih na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 Ds 10/2005, ten již sice byl zahrazen, a proto k němu v souladu s § 24 zákona č. 7/2002 Sb. nelze přihlížet jakožto k přitěžující okolnosti ve smyslu recidivy, nicméně, jak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 6 As 62/2015 – 44, jímž rozhodl sice jako soud kasační, nicméně ve věci kárné odpovědnosti auditorů, výjimečně lze při úvahách o trestu zohlednit zahrazený kárný delikt ve vztahu k postoji kárně obviněného k hodnotám chráněným příslušnými zákonnými ustanoveními. V této souvislosti nelze pominout, že předchozí kárný postih kárně obviněné, byť k němu došlo již v roce 2005, se rovněž týkal pochybení při rozhodování o vazbě, stejně jako tomu bylo u pochybení, jež bylo předmětem formální výtky udělené kárně obviněné soudkyni v témže roce.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem i k tomu, že, jak zdůraznila kárná navrhovatelka, se v daném případě nejedná pouze o faktické opomenutí např. uplynutí vazební lhůty, ale o chybnou aplikaci § 74 odst. 2 trestního řádu, který skutečně nedoznal v rozhodné otázce dokonce po celou dobu účinnosti trestního řádu žádných změn, má

pokračování

kárný soud za to, že, jak již bylo řečeno, předmětné typově závažné kárné provinění nelze považovat za náhodný omyl byť i jinak velmi zkušené soudkyně při rozhodování o vazbě.

Za daných okolností kárný soud souhlasí s navrhovatelkou, že se jako adekvátní kárné opatření, které splní svůj účel, jeví pouze finanční sankce. Vzhledem ke zmiňovaným polehčujícím okolnostem má však kárný soud za to, že by snížení platu mělo být uloženo při samé dolní hranici zákonného rozpětí dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tedy snížení o 5 % na dobu 3 měsíců. V souladu s § 88 odst. 5 zákona o soudech a soudcích se uvedené kárné opatření uplatní vůči kárně postižené soudkyni od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci tohoto rozhodnutí, která nastala jeho vyhlášením.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 5. dubna 2017

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu